

SENTÈNCIA 36-95 DE 5 D'OCTUBRE DE 1995

Estafa.- Narració dels fets.- Error en l'apreciació de la prova.- Principi "in dubio pro reo".- Abús manifest de mandat.

Ponent: M.I.Sr. Yves PICOD.

ANTECEDENTS DE FET

I.- RESULTANT : Que el M.I. Tribunal de Corts va dictar sentència en data 30 de març de 1995, en la present causa, la qual conté la següent part dispositiva: "FALLEM, que hem de condemnar i condemnem Jordi B.B. com a responsable penalment en el concepte d'autor d'un delictes major d'estafa, sense la concurrència de circumstàncies modificatives de la responsabilitat penal, a les penes d'UN ANY DE PRESÓ CONDICIONAL I MULTA DE DUES-CENTES CINQUANTA MIL PESSETES, i el pagament de les despeses processals causades.

Quedin les quantitats embargades en poder de la Batllia a disposició dels que acreditin ser hereus legítims del difunt Sr. Lluís T.D.C.

Atesa la data del delictes objecte d'aquest sumari, un cop ferma aquesta sentència s'aplicaran els beneficis del indult atorgat en data 14 de març de 1994 pels SS.EE. Coprínceps d'Andorra".

II.-RESULTANT: Que Jordi B.B. fonamenta el seu recurs en els següents motius de suplicació:

-Per no contenir la sentència la narració precisa del fet o fets que es considerin provats o no tenir fonamentació jurídica.(art.3.4).

-Per error en l'apreciació de la prova o per violació del dret a la presumpció d'innocència.(art.3.5).

Segons l'advocat defensor existeix una palesa contradicció entre el que es va declarar a la vista oral i els documents que foren aportats en la mateixa.

Manifesta també que el processat es va limitar a salvaguardar els diners, sense utilitzar-los, sempre en

favor dels drets usufructuaris que pertocaven a la seva tia, de la qual ell en pot ser beneficiari.

El dia de la vista oral va afegir que la tesi no podia prosperar, el Tribunal de Corts no podent canviar la qualificació inicial de la infracció sense l'acord del Ministeri Fiscal en la vista oral (argument que no obstant no fou inclòs en els motius de suplicació de l'escrit).

III.-RESULTANT: Que el Ministeri Fiscal i els Srs. Joaquim T.G. i Anna D.C.V. T. representats pel lletrat Manuel PUJADAS DOMINGO, s'oposen rotundament al recurs interposat.

FONAMENTS DE DRET

I.- CONSIDERANT : Que segons l'article 248 del Codi Penal, comet estafa, qui mitjançant engany suficient i ànim de lucre causa un perjudici patrimonial a una altra persona.

Que en dades 17 i 23 de novembre de 1989, el processat va fer ús de la signatura autoritzada, i va amagar a la Banca el fet de la defunció del titular del compte numerat, transferint al seu propi compte corrent en la mateixa entitat Bancària el saldo creditor del quin era únic titular el Sr. Lluís T.D.C..

Que el fet d'amagar a la Banca la defunció del titular del compte numerat en virtut de la signatura autoritzada que havia quedat revocada per aquesta defunció, constitueix un engany indiscutible.

Que no queda provat, que el processat fos conscient de causar un perjudici patrimonial als hereus universals del difunt, els Srs. Joaquim T.G. i Anna D.C.V. T..

Que en efecte va explicar en judici oral que pensava protegir els interessos de la viuda del Sr. Lluís T.D.C., usufructuària de la successió, encara que en principi va intentar de justificar que els diners eren seus a partir d'un document contractual sense valor provatori.

Que després de la transferència en el seu compte corrent no va intentar sostreure els diners de l'esmentat compte, esperant una resolució judicial del litigi.

Que hauria avisat desseguida l'administrador dels bens de la seva tia, del fet de la transferència .

Que aquesta última intenció no va ser verificada pel Tribunal de Corts, i que per tant introdueix un dubte raonable suplementari favorable al processat.

Que en conseqüència l'element moral del delictes major d'estafa no quedant clarament demostrat, el Tribunal de Corts hauria d'haver fet aplicació del principi "in dubio pro reo".

II.- CONSIDERANT: No obstant que si el delictes d'estafa no està constituït, existeix doncs un abús manifest de mandat (extingit amb la mort del titular del compte), obligant al processat a restituir als titulars legítims les quantitats embargades en poder de la Batllia, sense que el Tribunal Superior de Justícia tingui el poder de designar-los expressament, deixant aquesta apreciació a les jurisdiccions civils en cas de conflicte entre els beneficiaris del testament.

Vist la legislació vigent, i els Usos i Costums aplicables a la present causa,

La Sala Penal del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

D E C I D I M

1-Absoldre el Sr. Jordi B.B., del delictes major d'estafa. Confirmar no obstant les disposicions civils de la sentència recorreguda, precisant que quedin les quantitats embargades en poder de la Batllia a disposició dels que acreditin ser hereus legítims del difunt el Sr. Lluís T.D.C..

2-No condemnar al recurrent al pagament de les despeses processals causades pel recurs.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.